

**СПРАВКА ПО ЧЛ. 26, АЛ. 5 ОТ ЗАКОНА ЗА НОРМАТИВНИТЕ АКТОВЕ
ЗА ОТРАЗЯВАНЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЯТА, ПОЛУЧЕНИ ПРИ ОБЩЕСТВЕНИТЕ КОНСУЛТАЦИИ
ПО ПРОЕКТ НА НАРЕДБА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА НАРЕДБА № 1 ОТ 2007 Г. ЗА ВОДЕНЕТО,
СЪХРАНЯВАНЕТО И ДОСТЪПА ДА ТЪРГОВСКИЯ РЕГИСТЪР И ДО РЕГИСТЪРА НА ЮРИДИЧЕСКИТЕ ЛИЦА С
НЕСТОПАНСКА ЦЕЛ**

Предложения, публикувани на Портала за обществени консултации, получени в Министерството на правосъдието (вкл. изрично поканени заинтересовани ведомства и организации)	Предложение	Приема/ не приема предложението	Мотиви
Тошко Поптолев (становището е публикувано на портала за обществени консултации)	Предложени са промени на текста на чл. 129, ал 1 от наредбата в два варианта, както следва: <u>Вариант 1:</u> <i>(1) Възнаграждението на вещото лице се определя на база отработен час. За всеки отработен час се заплаща възнаграждение в размер на 3 % от установената минимална работна заплата за страната към датата на възлагането на експертизата.</i> <u>Вариант 2:</u> <i>(1) Възнаграждението на вещото лице се определя на база отработен час. За всеки отработен час се заплаща възнаграждение в размер, определен в чл. 24, ал. 1 на Наредба № Н-1 на Министъра на правосъдието за вписването, квалификацията и възнагражденията на вещите</i>	Не се приема.	Действащата норма на чл. 129 от Наредбата предвижда, че възнаграждението на вещото лице се определя на база отработен час, като за всеки отработен час се заплаща възнаграждение в размер на 7 лв. Нормата е въведена в Наредбата през 2009 г., когато минималната работна заплата за страна е била 240 лв., като за сравнение размерът на минималната работна заплата за страната през 2024 г. е определен на 933 лв. В бр. 18 от 24 Февруари 2023 г. на „Държавен вестник“ е обнародвана Наредба № Н-1 от 2023 г. за вписването, квалификацията и възнагражденията на вещите лица, издадена от министъра на правосъдието, в която в чл. 24, ал. 1 е предвидено, че за всеки действително отработен час се заплаща възнаграждение в размер 3 % от установената минимална работна заплата за страната към датата на възлагане на експертизата. Въпреки че не е налице изискване за съотнасяне на възнагражденията на вещите

	лица.		лица, назначавани от длъжностните лица по регистрацията (ДЛР) в производството по оценяване на непарични вноски, с тези, дължими при назначаване на такива от органите на съдебната власт, органите на досъдебното производство, както и тези по изпълнителни дела, процентното изражение на предложениния размер от 25 лв. спрямо МРЗ е почти 3 %.
Министерство на електронното управление (предоставено становище на основание чл. 7з, ал. 1 от Закона за електронното управление)	Направено е предложение по § 40 от проекта, с който се изменя и допълва чл. 131, ал. 1 от Наредбата в два алтернативни варианта, както следва: 1-ви вариант: § 40 да отпадне, като се създаде възможност за извършване на вътрешна проверка от страна на ДЛР дали съответната сума на депозита е постъпила по специалната сметка на Агенцията по вписванията (АВ). 2-ри вариант: в случай че се възприеме подход за регламентиране на изискване за представяне на платежен документ е предложена следната редакция: „§ 40. В чл. 131, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения: 1. Създават се нови изречения второ и трето: „За удостоверяване на внасянето на депозита заявителят представя оригинален платежен документ, в който изрично е посочен номерът на акта за назначаване. Когато депозитът е платен по електронен път, за платежен документ се счита съвкупността от данните за полученото плащане по специалната сметка на Агенцията по вписванията.“ 2. Досегашното изречение второ става изречение четвърто.“	Приема се втори вариант след редакция.	В практиката на АВ по назначаване на вещи лица за оценка на непарична вноска се установяват случаи, при които един платежен документ за внесен депозит се прилага в различни производства. Това е недопустимо и води до затруднения при изплащане на възнагражденията на вещите лица, тъй като се установява липса на платена сума за изплащане на възнагражденията на вещите лица, извършили оценката. На този етап по-удачен е подходът за регламентиране на изискване при внасяне на депозита да се посочва номера на акта за назначаване на вещи лица. Предвид изложеното е приет втори вариант от предложението на МЕУ, като текстът е прецизиран.

Милен Василев – съдия в Софийски апелативен съд (получено становище в Министерството на правосъдието)	Направени са следните предложения: 1. В чл. 61, ал. 1, изречение първо от Наредбата да започва така: <i>„Извън случаите по чл. 14 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел...”</i> <u>Мотиви:</u> В раздел XX от глава 2 от наредбата е уредено заявлението за обявяване на актове – образец Г1. В проекта е предвидено актуализиране на списъка по чл. 61 на подлежащите на обявяване актове съобразно нововъведенията по ЗИДТЗ (ДВ, бр. 66 от 2023 г.). Част от изброяването обаче е неточно, а същевременно и не е отстранен отдавна съществуващ стар дефект в чл. 61, а именно: И старата и новопредложената редакция предвиждат, че по този ред, т.е. само чрез подаване на специално заявление обр. Г1, се обявяват всички изброени в чл. 61, ал. 2 актове. Не е обърнато внимание обаче, че инициатор за обявяване на част от тези актове може да бъде само съда – всички актове по т. 34 – 48 и 52 – 67 от проекта. Актовете по т. 49 – 51 пък може да се обявят само по искане на синдика, който в тези хипотези действа като лице, упражняващо публични функции. Следователно във всички визирани хипотези сме изправени пред регистърно производство по чл. 14 ЗТРРЮЛНЦ, който предвижда: „В случаите, предвидени със закон, вписване, заличаване и обявяване се извършват незабавно въз основа на акт на съда, на друг държавен орган и на частен съдебен изпълнител. В тези случаи актът се изпраща на агенцията служебно“. Видно от законовата систематика за регистърните производства по чл. 14 (а и чл. 14а) ЗТРРЮЛНЦ не са приложими изискванията на чл. 13 (относно необходимостта от подаване на заявление по образец), нито тези по чл. 15 (относно	Приема се.	Отразено в текста на наредбата.
---	--	-------------------	--

легитимирания заявител). Впрочем такава е била и цялата досегашна 16-годишна практика на отношенията съд – Агенция по вписванията, от влизането в сила на закона на 1.01.2008 г. до момента, а именно – никога съд не е използвал заявление по образец по Наредба № 1 от 2007 г., за да изпрати за обявяване в търговския регистър съдебен или друг акт, за който законът го задължава. Същото се отнася и до вписване или обявяване, инициирано от друг държавен орган – напр. съдебен или публичен изпълнител относно вписване на запори. Във всички тези случаи искането за вписване или обявяване се прави в служебно писмо, изпратено от съда или друг държавен орган до АВ, към което се прилага публичният акт, подлежащ на вписване или обявяване. 2. В чл. 61, ал. 2 от проекта следва да отпаднат т. 34 – 67 (поради посочените по-горе мотиви). 3. Независимо от горепосоченото и ако не се приеме предходното предложение, то следва да се извърши корекция в описанието на част от изброените в чл. 61, ал. 2 актове за обявяване, тъй като са налице редица неточности, както следва: - т. 50 следва да се промени по следния начин: <i>„Сметка за разпределение“.</i> Мотиви: Описанието на т. 50 от проекта е <i>„съобщение за изготвена сметка за разпределение“</i>, което е механично пренесено от сегашната т. 44, съответстваща на предходната редакция на чл. 727 ТЗ (ДВ, бр. 38 от 2006 г.) Актуалната редакция на чл. 727 ТЗ (ДВ, бр. 66 от 2023 г.) обаче предвижда	Не се приема. Приема се.	Електронната партида на търговеца се състои от две части - част „Вписани обстоятелства“ и част „Обявени актове“. Изброяването на актовете в тази разпоредба е необходимо с оглед доработката на информационната система на търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел във връзка с практическото приложение на последните изменения в Търговския закон. Допълнително се отбелязва, че синдиците заявяват за обявяване изготвяните от тях актове със заявление по образец Г1. Отразено в текста на наредбата.
---	--	--

	нещо друго – синдикът да обяви в търговския регистър самата съставена от него сметка за разпределение (а не просто съобщение за изготвянето ѝ). - т. 51 следва изцяло да отпадне, тъй като тя се поглъща от т. 49 по проекта – <i>„списък на приетите вземания и финансовите отчети“</i>. - в т. 64 и 65 да се заличат началните изрази <i>„съобщение за постъпила...“</i>. <u>Мотиви:</u> Според предложението чл. 61, ал. 2, т. 64 на обявяване подлежи <i>„съобщение за постъпила въззивна жалба срещу постановените от окръжните съдилища решения в производството по несъстоятелност“</i>, а според т. 65 – <i>„съобщение за постъпила касационна жалба срещу постановените от въззивните съдилища решения в производството по несъстоятелност“</i>. Така на практика на обявяване ще подлежи само съобщението за постъпилата жалба, а не самата жалба с цялото ѝ съдържание. Това категорично не отговаря на изискванията на Търговския закон. Очевидно съставителите на проекта за наредбата са се заблудили от двусмислената редакция на чл. 613а, ал. 1, изр. 3 ТЗ, според която <i>„жалбите срещу решенията се считат връчени чрез обявяването на съобщение за постъпването им в търговския регистър, като всяка заинтересована страна може да подаде отговор в 7-дневен срок от обявяването на постъпилата въззивна жалба, съответно в 14-дневен срок от обявяването на постъпилата касационна жалба“</i>. Действително законовата редакция не е съвсем прецизна. Разпоредбата едновременно предвижда обявяване на съобщение за постъпилата жалба и обявяване на самата жалба, което е поп sens. Каква обаче е била законодателната воля става	Приема се. Приема се.	Отразено в текста на наредбата. Отразено в текста на наредбата.
--	---	--	--

	ясно от мотивите на законопроекта за ЗИДТЗ с № 49-302-01-22, внесен в НС на 13.04.2023 г. от Министерския съвет, който в тази част е приет без промяна. На стр. 4 от същите четем следното: „Сроковете за обжалване са обвързани от оповестяване на решенията в търговския регистър, тъй като този способ на съобщаване е по-бърз и по-сигурен от връчването на съобщения по реда на ГПК. <u>Въззивните и касационните жалби също ще се считат за връчени чрез обявяването им в търговския регистър, от който момент тече срокът за отговор на същите</u>“. Следователно, идеята на законодателя е била да се обявява съдържанието – било на съдебния акт, било на жалбата. Това е логично, тъй като само след прочит на съдържанието заинтересованите страни могат да формират мнение за обжалване на съдебния акт, респ. за отговор на подадена жалба от друг участник в производството. 4. Съдържанието на заявление обр. Г1 следва да се приведе в съответствие с гореизложеното.	Приема се съобразно приетите предложения по т. 2.	Отразено в образец Г1.
--	---	--	-------------------------------